

ELOGIUM DE S. PETRO DAMIANO.

Bernardus, sive potius Bertoldus, presbyter Constantiensis, in libro De vitanda excommunicatorum communionem.

Petrus Damiani, piæ memoriæ, cardinalis episcopus sanctæ Romanæ Ecclesiæ, ALTER HIERONYMUS IN NOSTRO TEMPORE. Hæc Bernardus, qui idem affert

A testimonium cap. x sui alterius libri Decretorum, apud nos ms. Eminentissimus quoque cardinalis Baronius eadem veterum scriptorum auctoritate ductus, egregium eundem nostrum doctorem convellere solebat Hieronymum Junioem.

DE FESTO DIE S. PETRI DAMIANI.

DOMINI CONSTANTINI CAJETANI PRÆMONITIO.

Festus dies sancti Petri Damiani ab immemorabili tempore solemniter quotannis celebratur tum Ravennæ, tum per omnes alias Flaminie regionis civitates et loca quorum ecclesiæ eidem Ravennati subsunt metropolitano. Unde quotannis etiam ab earundem civitatum præsulibus in Ordine divini officii typis impresso, inter sanctos alios cœlestium spirituum Albo ascriptos, doctor idem egregius recensetur. Et quidem ibi sic habetur: *Kalendarium sanctæ metropolitanæ archiepiscopalis ecclesiæ Ravennæ, ejusque diœcesis, eminentissimi et reverendissimi domini, D. Aloysii S. R. E. cardinalis Capponii, ejusdem sanctæ Ravennatis Ecclesiæ archiepiscopi jussu editum. Atque in eodem Kalendario sub vicesima tertia die mensis Februarii ita decernitur: Petri Damiani episcopi et confessoris Ravennatis, duplex, fuit heri. In primo nocturno, Laudemus, In secundo nocturno, Beati Patris, ut in Communi confessorum pontificum. In tertio nocturno, Vigilate, ut in eodem Communi, nona lectio, et commemoratio ferie. Oratio pro sancto: Exaudi: Vesperæ de præcedenti, commemoratio sequentis. His accedit Kalendarium Faventinae Ecclesiæ, sub hisce verbis: Ordo divini officii recitandi, missasque celebrandi juxta ritum Breviarii et Missalis Romani, in Ecclesia et diœcesi Faventina, eminentissimi domini D. Francisci, S. R. E. presbyteri cardinalis, tituli sancti Marcelli, ejusdem civitatis episcopi jussu editus. At-*

B que in eodem, sub eadem qua supra die vicesima tertia mensis Februarii, hoc etiam modo decernitur: *Petri Damiani episcopi et confessoris, ac Faventia protectoris, Duplex majus. Lectiones primi nocturni: Fidelis sermo. Secundi: Beati Patris. Tertii: Vigilate, cum cæteris de communi confessorum pontificum. Nona lectio homilia et commemoratio ferie: In officio nihil fit de vigilia sancti Matthiæ. Color albus. Missa: Sacerdotes. Secunda oratio ferie, cujus evangelium legitur in fine. Tertia, de vigilia Sancti Matthiæ præfatio Quadragesimal. In secundis vespers commemoratio ferie. Fit processio in civitate ex voto. Hæc ex Ravennate et Faventina Ecclesiis, ut et in cæteris ejusdem provincie ecclesiarum Kalendaris, quæ nos brevitate causa nunc præterimus, de divinis honoribus tam in officio ecclesiastico quam sacrosancto missæ sacrificio Petro Damiani ultro exhibitis, a tempore cujus memoria non exstat. Quod non sine auctoritate Romani pontificis factum fuisse nullo pacto dubitari potest. Qua de re eundem Petrum Damiani ab eodem Romano pontifice sanctorum numero ascriptum existisse tum ex his quæ modo diximus, tum ex aliis quæ tomo tertio egregii ejusdem doctoris Operum prælibavimus, tum denique ex multis aliis argumentis quæ in eandem rem adducere possumus, jure optimo, ut concludamus, operæ pretium est.*

TESTIMONIA INDIGNA

De laudabili S. Petri Damiani Operum defatigatione a domno Constantino Cajetano abbate præstita.

Cæsar Baronius presbyter cardinalis tit. SS. martyrum Nerei et Achillei, sedis apostolicæ bibliothecarius, tomo XI Annal. ecclesiast. ad an. Chr. 1072.

Sic Deus in hoc deploratissimo sæculo, cum excrevisset ad Ecclesiam obruendam diluvium carnis, dedit mundo tantum virum, qui austerissimæ vitæ

D exemplo verbique prædicatione et scriptis, exsiccaret tantam putredinem, pariterque pugnaret adversus simoniacam hæresim, quæ ubique locorum grassabatur impune. Quod autem pertinet ad scripta, hic ea cuncta recensere non immoramur, cum modo (1604) apud nos, mandato beatissimi

domini nostri Clementis, papæ octavi, labores dom-
nus Constantinus Cajetanus, Siculus, monachus
Casinensis congregationis, ut viri sanctissimi scripto-
rum monumenta undique collecta, prelo subjiciat;
quod propediem spero fore. In his enim pervesti-
gandis et exemplaribus pluribus, hinc inde perlatis,
magno studio corrigendis, studio indefesso laborat; a
que eiusdem Petri vitam accipies uberius scriptam.

Robertus Bellarminus presbyter cardinalis tit. S.
Mariæ in Via, in libro *De scriptoribus ecclesiasticis*,
sub an. Ch. 1660.

Petrus Damiani (sic a fratris sui Damiani nomine

vocatus) Ravennas, monachus fuit ordinis S. Bene-
dicti, ac deinde S. R. E. cardinalis, episcopus
Ostiensis. Vixit temporibus Gregorii VI et succes-
soribus eius usque ad Gregorium VII, ad quos omnes
epistolas dedit. Vir fuit valde sanctus et devotus,
et præcipue poenitentiae et austeræ vitæ amator
ardentissimus. *Pauloque post*: Obiit in apostolica
legatione, anno Domini 1072. Scripsit epistolas
plurimas et sermones permultos: quæ duo opera
typis nuper (anno 1606 et 1608) mandavit Romæ
domnus Constantinus Cajetanus, ordinis S. Bene-
dicti monachus.

CONSTANTINI CAJETANI

EPISTOLA AD D. FRANCISCUM ET D. ANTONIUM BARBERINOS PRINCIPES.

Petit ut eorum auspiciis liber suus summo pontifici offeratur.

Sanctissimi Domini nostri Urbani VIII fratris filii, B
S. R. E. cardinalibus, D. FRANCISCO, sedis apostolicæ
vicecancellario ac Romani apostolicique collegii
Gregoriani protectori; nec non D. ANTONIO S. R. E.
camerario, et utriusque signaturæ ac sacræ congrega-
tionis de Propaganda Fide præfecto, Barberinis
principibus, domnus Constantinus CAJETANUS abbas,
salutem et felicitatem.

Sancti Petri Damiani cardinalis, episcopi Ostien-
sis, quartum librorum volumen, quod in lucem
editur, vobis sese exhibet, cardinales eminentissimi:
ut per vos sanctissimo D. Urbano VIII patre vestro
offeratur. Neque enim supremæ inter homines po-

testatis fastigium et magnitudinem satis intelligit,
qui ante illum sine duce audet importunus irrum-
pere. Licet enim liber ipse auctoris sui nomine,
viri nempe doctrina et sanctitate clarissimi, ac re-
rum quæ in eo continentur pondere et utilitate satis
per se gratiosus futurus sit apud eum qui fautor est
literarum et sanctitatis assertor, aliquid tamen
commendationis et gratiæ ex utriusque splendore
nominis atque auctoritatis amplitudine sperat sibi
accessurum: ita ut, vobis præcuntibus, alacrior
magisque fidens ante maximi pontificis conspectum
appareat. Deus optimus maximus vos ad Ecclesiæ
suz utilitatem diutissime servet incolumes.

CAJETANI EPISTOLA NUNCUPATORIA

AD URBANUM PAPAM VIII.

Sancto Domino nostro URBANO VIII, pontifici C
maximo, CONSTANTINUS CAJETANUS abbas sempiter-
nam felicitatem.

Quartus jam et ultimus, beatissime Pater, S.
Petri Damiani cardinalis, episcopi Ostiensis, tomus
publici juris efficitur: sed tamen consuetam tantæ
majestati præstat reverentiam: neque ante in po-
puli conspectum prodire sustinuit, quam Urbanum
in Petri cathedra sedentem suppliciter veneraretur.
Quod certe factum nemo, ut arbitror, non magno-
pere laudabit. Ubi enim nobilium ingeniorum par-
tus lucis incunabula feliciter quam in sedis aposto-
licæ penetralibus sortiantur? In illis nimirum
penetralibus, unde gentes a criminibus expiatura
vox mittitur, ubi cœlestis oraculi arcana patefiunt,
ubi perennis thesauri dona dispensantur, ubi deni-
que mortis antidotus et vitæ pharmacum propinan-
tur. Quod nomen chartis, ut ita dicam, victuris

illustris præponatur, quam quod resonat in ore
populorum, publica decorat monumenta, privata
honestat ornamenta, et inter sacrosancta mysteria
sacerdotum voce depromitur? Quis non speret sibi
tam augusti sideris luce præeunte, tempestates
omnes atque omnia monstra navigantibus infesta
facile cessura, quousque ad illum beatæ vitæ por-
tum, quem pie viventibus Conditoris nostri immensa
bonitas et omnipotens sapientia præparavit, victrix
laborum pietas, et triumphatrix periculorum animi
fortitudo perducatur? Sed hæc in aliorum libris justius
esse præfanda, qui in sedis apostolicæ clientelam
novi recentisque venerunt. Petri enim Damiani,
egregii doctoris Benedictini erga Romanam Eccle-
siam fides eximia, ac pietas pene singularis, mea
commendatione non indiget: siquidem tam ex ejus
scriptis (quorum maxima jam parte, summis duobus
Pontificibus, Clemente VIII et Paulo V mandanti-